

Éva főnővér több, mint 200 órát dolgozik havonta. Amikor én bent voltam, reggel hattól este hatig látott el hat szobát az osztályon, gyakran egyedül. 33 év tapasztalata áll mögötte. Vért vett, kötözött, mindenféle magas képesítéshez kötött feladatot végzett el, de ő kente a kenyérre a margarint a reggelihez, és szolgálta fel az ételt, de volt, hogy a vécét kellett tisztítani. Kifejezetten jó humorú hölgy, aki a kőkemény, felelősségteljes munkát minden extrával együtt szűk havi nettó kétszázezerért végzi a traumatológia legkeményebb világában.

Helyette, szintén Éva, ugyancsak felsőfokú szakképesítéssel és 11 éves háttérrel rendelkező ápoló. Főnökéhez hasonlóan 210-220 órát dolgozik, így visz haza 140 ezret egy hónapban. Mindig kedves és vicces volt, ezt láttam amúgy a teljes személyzetnél. Vele hosszasan beszélgettem arról, hogy ő mit gondol az egészségügy helyzetéről, a munkaszervezésről, forráselosztásról és egyéb fontos kérdésekről. Egyetemi színvonalú, ám közérthető megfogalmazásban mondta el, hogy szerinte mik a problémák és hogyan lehetne azokat orvosolni. Világos volt, hogy ha őt és még néhány hozzá hasonló szakembert két napra összeháranánk azzal, hogy találják ki azt, hogy hogyan lehetne világszínvonalú közszolgáltatást nyújtani a szakterületükön, simán teljesítenék a feladatot. És ugyanúgy tennének az orvosok, és minden más szakma „egyszerű”, ám jeles, praktizáló képviselői. A politikusoknak ez után csak az lenne a dolguk, hogy a szakmák javaslatait összefésüljék, törvényekbe foglalják, és megvalósítsák a polgárok legnagyobb örömére.

Ismét meggyőződtem arról, hogy hagyni kell az embereket élni és dolgozni, s a politika feladata nem az, hogy mindent jobban akarjon tudni, hanem hogy odafigyeljen a maguk területét ismerőkre, használja a tudásukat, támaszkodjon rájuk. Nem kell feltalálni itt semmit, mindenre van megoldás. Oda kell figyelni egymásra, tanulni kell a maguk területén nálunknál sokkal okosabbaktól, s oda kell vinni a döntéshozatal lehetőségét, ahol annak hatása a legközvetlenebbül érvényesül. Leemelem a kalapom az Éva nővérek és társaik előtt!